

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 128/2020
24.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Олујић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2889/2016 од 02.11.2018. године, у седници од 24.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2889/2016 од 02.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 712/15 од 27.01.2016. године, ставом првим изреке није дозвољено објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 18.12.2015. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му на име накнаде материјалне штете исплати 200.000 евра са каматом од 23.12.2008. године и да му накнади парничне трошкове у износу од 264.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања трошкова поступка. Ставом четвртим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 192.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2016. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2889/2016 од 02.11.2018. године, одбијене су жалбе тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртм изреке.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка због којих се ревизија може поднети, у смислу члана 398. став 1. ЗПП. Ревизија је поднета и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због чега се ревизија не може изјавити према члану 398. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник кп. .. у катастарској општини Према копији плана од 02.04.1992. године, на наведеној парцели је постојао и објекат димензија 10 x 9 м2. Тужилац је у овој парници тврдио да му је кућу површине 300 м2 на тој парцели запалио његов комшија ББ дана 10.06.1999. године, као мобилисани припадник СДБ Ђаковица. Против овог лица тужилац није поднео кривичну пријаву. Након окончања ратних дејстава, припадници Министарства унутрашњих послова повукли су се са територије општине Ђаковица закључно са 12.06.1999. године. Тужба у овој парници поднета је 23.12.2008. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете одбијен као неоснован због застарелости потраживања.

Према члану 376. став 1. ЗОО, потраживање накнаде проузроковане штете застарева за 3 године од кад је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило. Ставом другим је прописано да у сваком случају ово потраживање застарева за 5 година од кад је штета настала.

У конкретном случају, према наводу тужиоца, он је за штету сазнао 10.06.1999. године, када је штета и настала, па с обзиром да је тужба поднета 23.12.2008. године, произилази да је протекао објективни рок застарелости од 5 година из цитиране законске одредбе, због чега је тужиоцу престало право да од тужене захтева испуњење обавезе, у смислу члана 360. став 1 ЗОО.

Правилан је закључак другостепеног суда да се у конкретном случају не примењују одредбе члана 377. ЗОО којим су прописани рокови застарелости када је штета проузрокована кривичним делом. Наиме, тужилац није доказао да је његову кућу запалио припадник органа тужене, против кога није ни поднео кривичну пријаву. С обзиром да тужилац није доказао да је штета проузрокована кривичним делом, то нема места примени дужих рокова застарелости из одредбе члана 377. ЗОО.

Без утицаја су ревизијски наводи којима се указује да је пресудом Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију у предмету против Милана Милутиновића и др. утврђено извршење кривичних дела еквивалентних кривичном делу из члана 372. КЗ РС, јер тужилац током поступка није доказао постојање узрочно последичне везе између тих кривичних дела и штете коју је претрпео.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић